

Izrek

V primerih, ki jih ne ureja Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC, in če ni nobene druge navezne okoliščine z določbami prava Unije glede državljanstva, državljan tretje države ne more zahtevati pravice do prebivanja, izpeljane iz pravice do prebivanja, ki jo ima državljan Unije.

(¹) UL C 145, 14.5.2011.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. novembra 2012
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht
Düsseldorf – Nemčija) – Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-
Main e.G. proti Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH**

(Zadeva C-56/11) (¹)

**(Žlahtniteljske pravice v Skupnosti — Uredba (ES)
št. 2100/94 — Predelava — Obveznost predelovalca, da
posreduje informacije imetniku žlahtniteljske pravice v Skup-
nosti — Zahteve glede trenutka vložitve in vsebine zahteve za
informacije)**

(2013/C 9/15)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Druga stranka: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberlandesgericht Düsseldorf – Razlaga člena 14(3), šesta alineja, Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 16, str. 390) in člena 9(2) in (3) Uredbe Komisije (ES) št. 1768/95 z dne 24. julija 1995 o izvajanju pravil o kmetijski izjemi, predvideni v členu 14(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 18, str. 63) – Obveznost predelovalca, da posreduje informacije imetniku žlahtniteljske pravice

v Skupnosti – Zahteve glede trenutka vložitve in vsebine zahteve za informacije, ki lahko utemelji obveznost posredovanja informacij

Izrek

1. Člen 9(3) Uredbe Komisije (ES) št. 1768/95 z dne 24. julija 1995 o izvajanju pravil o kmetijski izjemi, predvideni v členu 14(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2605/98 z dne 3. decembra 1998, je treba razlagati tako, da obveznost predelovalca, da poda informacije v zvezi z zavarovanimi sortami, nastane, če zahtevo za informacije v zvezi z določenim tržnim letom prejme pred iztekom tržnega leta, na katero se ta zahteva nanaša. Vendar lahko taka obveznost obstaja v zvezi z informacijami, ki se nanašajo na zadnja tri predhodna tržna leta, če je imetnik žlahtniteljske pravice v Skupnosti prvo zahtevo glede istih sort istemu predelovalcu predložil v prvem letu od predhodnih tržnih let, na katere se zahteva nanaša.

2. Določbe člena 14(3) Uredbe Sveta (ES) št. 2100/94 z dne 27. julija 1994 o žlahtniteljskih pravicah v Skupnosti v povezavi s členom 9 Uredbe št. 1768/95, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2605/98, je treba razlagati tako, da ni treba, da zahteva za informacije, ki jo imetnik žlahtniteljske pravice v Skupnosti predloži predelovalcu, vsebuje dokaze za indice, ki se nanašajo. Poleg tega okoliščina, da je nek kmet opravil pogodbeno sajenje zavarovane sorte, še ne pomeni indica, da je predelovalec pridelek, pridobljen s sajenjem semenskega materiala navedene sorte, predelal za njegovo sajenje ali ga namerava predelati. Vendar lahko to glede na ostale okoliščine primera omogoča sklep o obstoju takega indica, kar pa mora predložitveno sodišče preveriti v sporu, o katerem odloča.

(¹) UL C 145, 14.5.2011.

**Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. novembra 2012
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht
Düsseldorf – Nemčija) – Pfeifer & Langen KG proti
Hauptzollamt Aachen**

(Zadeva C-131/11) (¹)

**(Kmetijstvo — Uredba (EGS) št. 1443/82 — Člen 3(4) —
Uporaba sistema kvot v sektorju sladkorja — Presežna koli-
čina sladkorja, ki so jo organi države članice ugotovili pri
naknadnem pregledu pri proizvajalcu — Upoštevanje tega
presežka pri določitvi končne proizvodnje v tržnem letu, v
katerem je ugotovljena razlika)**

(2013/C 9/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pfeifer & Langen KG

Tožena stranka: Hauptzollamt Aachen

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Finanzgericht Düsseldorf – Razlaga člena 3(4) Uredbe Komisije (EGS) št. 1443/82 z dne 8. junija 1982 o podrobnih pravilih za uporabo sistema kvot v sektorju sladkorja (UL L 158, str. 17) – Presežne količine izoglukoze, ki so jih organi države članice naknadno ugotovili pri pregledu – Morebitno upoštevanje tega presežka pri določitvi končne proizvodnje v tržnem letu, v katerem je presežek ugotovljen

Izrek

Člen 3(4) Uredbe Komisije (EGS) št. 1443/82 z dne 8. junija 1982 o podrobnih pravilih za uporabo sistema kvot v sektorju sladkorja, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 392/94 z dne 23. februarja 1994, je treba razlagati tako, da se ne uporablja, kadar nacionalni organi pri naknadnem pregledu pri proizvajalcu ugotovijo presežno količino sladkorja, če gre za presežno količino sladkorja C.

(¹) UL C 179, 18.6.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 8. novembra 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovaška) – Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky proti Profitube spol. sro

(Zadeva C-165/11) (¹)

(Šesta direktiva o DDV — Uporabnost — Carinski zakonik Skupnosti — Blago iz tretje države, za katero je začel postopek carinskega skladiščenja na ozemlju države članice — Predelava blaga v postopku aktivnega oplemenitenja v obliki sistema odloga plačila — Prodaja blaga in ponovni začetek postopka carinskega skladiščenja — Skladiščenje v istem carinskem skladišču med vsemi transakcijami — Dobava blaga na ozemlje države za plačilo — Obdavčljivi dogodek pri DDV)

(2013/C 9/17)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitveno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Tožena stranka: Profitube spol. sro

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Najvyšší súd Slovenskej republiky – Razlaga členov 3(3), 37(2), 79, 84, 98, 114 in 166 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307), členov 2, 3, 5(1), 7, 10, 16 in 33a Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) in člena 1, točka 7, Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3) – Blago, ki je bilo po uvozu iz tretje države skladiščeno v javnem carinskem skladišču države članice in za katerega je bil v tem carinskem skladišču najprej začel postopek aktivnega oplemenitenja v obliki sistema odloga plačila, na koncu pa je predelovalec blago, ne da bi ga sprostil v prosti promet, v tem istem skladišču prodal drugi družbi te iste države in zanj ponovno začel postopek carinskega skladiščenja – Uporabnost sistema DDV – Pojem dobave blaga na ozemlju države za plačilo – Pojem zlorabe pravice – Jeklene žice, predelane v jeklene profile

Izrek

Prodaja blaga, ki prihaja iz tretje države in za katero je bil v državi članici začel postopek carinskega skladiščenja, nato pa je bilo predelano v postopku aktivnega oplemenitenja v okviru sistema odloga plačila in po prodaji znova dano v postopek carinskega skladiščenja, med vsemi temi transakcijami pa je ostalo v istem carinskem skladišču na ozemlju te države članice, je predmet davka na dodano vrednost na podlagi člena 2, točka 1, Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2004/66/ES z dne 26. aprila 2004, razen če je ta država članica izkoristila dano možnost, da to prodajo na podlagi člena 16(1) te direktive oprosti plačila davka, kar pa mora preveriti nacionalno sodišče.

(¹) UL C 194, 2.7.2011.